

Katino dienorašis

Privariau po foteliu. Ech, geras!

Nuobodžiauju. Prisiminiau audringą jaunystę. Tupėjau kadais antstalo, kapojau letena kondensuotą pieną iš skarbos. Atėjo ANIE ir kaip pradės rékt. Aš gi ne dundukas, suvariau leteną kiek tilpo į skarbą ir ant trijų likusių - marš už šaldytuvo. ANIE baubė dar tris dienas. labaididžiavausi savimi.

Šian aš tingiu. Tingiu myžt. Ėsti - daugiau nebegaliu. Tyliai tupiu, snūduriuoju. ANIE nervyiasi, dairosi pakampėm, dreba ir laukia zapadlo.

Nu bet kokie nepatogūs ANŲ dubenėliai. Bandžiau sutaršyt mėsos gabalą - ale kol letena neužkabinau, nė velnio nepavyko. Nu paimtų normalius dubenėlius ir ėstų ant grindų. Iššššgamosssss.

Primyžau po foteliu. Ech, geras!

Nuo pat ryto atlikau namų inspekciją. Paklydau antklodėje. Vosišsikapsčiau. Išgamos dvikojės. Pritempia pilnus namus visokio šlamšto - o man kankinkis. Brandinu keršto planą. Sugalvoju. Įgyvendinu. Prisirijau kažkokio mėšlo nuo stalo - uogienės gal, - įlindau į spintą ir ilgai, su pasimėgavimu vėmiau ant kų tikiškalbtų, bet dar nelygintų skalbinių.

Daba ANA cyps, kol nepereis įultragarsą.

Atspėjau. ANA cypė taip, kad visam bute lemputės sutrukinėjo. Bet ėstdavė.

ANA naują madą sugalvojo. Duoda man ėsti tik po pusę pakelio. O tai, "oi, katinėli, tu viso nesuvalgai, turbūt ne alkanas." Prietranka! Aš ne nesuvalgau, o pasilieku ant paskui! Ji juk ne kas penkias minutes man ką į dubenėlį įmeta. Anie gi suverčia visai dienai - ir viskas! O ėstinorisi. vat ir tenka pasilikti, tipo, atsargai. Nemyšiu, bo pofoteliu nieko neliks. Varau išrausiu smėliuką, naudos šian iš jo vis tiek jokios.

Primyžau po foteliu. Čia tai ge-ras!

Ryte buvau nepkartojamas. ANA išeina į koridoriu - o aš jai į rankinę krapijū. Tipo, myžu, aha. ANA taip kvykė, kad visos varnos sereikiškių parke nuo šakų nukrintaliojo. Nu, aš po sofa - šmykšt. Ilgai žvengiau. Aš gi nemyžau, tik šiaip pagąsdinau. Išsidūrė, išsidūrė.

Vakarienės metu ANAM kandžiojau apatinę leteną. Stipriai kandžiojau apliką apatinę leteną. Nulis emocijų. Pradėjau kandžioti, o po to daryt šitaip "Buueeee! - nu, tipo, vemiū aš nuo jo. ANAS kaip užbaubs! Nunešiau skudurus po vonia. Žvengiu. Teks patupėti po vonia, kol ANAS nueis miegot.

Tupėjau po vonia. Palaukiau, kol anie išeis. Primyžau po foteliu. Primyžau po toršeru. Primyžau po antru foteliu. Geras!

Basčiausiu po namus ieškodamas daiktų, prie kurių iki šiol nebuvauprikišęs letenų. Neradau nė vieno. Jaučiu nerimą.

Prie mano dėžutės tulike yra kilimėlis. Anie jį patiesė, kad gražubūtų, aga. Iš tikrųjų tai jį labai patogų apvart. Arba apdrabstyti smėliuku. Mokliškai tariant, pragaro mašinai vardu "dulkių siurblys" darbelio geram pusvalandžiui. O jei sumyžti taip, kaip tik aš moku, tai kilimėlio plovimui ir džiovinimui išeitų savaitė. Anie po kurio laikos susiprotėjo, kad kilimėlis jiems hemorojų varo, o ne grožiui tarnauja. Ir nustojo įkloti prie mano dėžutės. Ale antra

vertus, anie buki kaip bato aulas. Jiems nė į galvą, kad toks pats kilimėlis guli vonioj! Visa apdorojau. Pilnai. Tai yra, visiškai. Ana taip kaukė, kad gretimam name tarakonams ausų būgneliais sproginėjo. Tuoj puolė skambinti Anam: "Oi, katinėlis, taip pridirbo, taip...." O man tai kas? man gerai, tupiu po vonia, manęs iš tennetik kad ranka, nauja šluota neiškrapštysi.

Išstypinau iš po vonios. Primityžau po foteliu. Geras!

Buvau nepakartojamas. Iš ryto žadinau Anuos. Jie, niekšai, nesikėlė. Šokinėjau kaip jaunas antilopas, tryptau kaip bizonų kaimenė, riaumojau, kaip sužeista pantera. Kad nors ką. Nu bent ausim krusteltų. Pamėginau leist priešmirtinius garsus - drūnyja, niekšai. Kandžiojau apatines letenas - jokios reakcijos. Bet gi aš gudrutis, aga. Palindau po kaldra ir šalta šlapia norim Anai įpilvą - čmok! Atgijo kaip miela. Vat tik ko kaukia - neaišku.

Primityžau po foteliu. Geras, aga.

Vakar parėjo Anas. Užėjo į virtuvę. Aš jam baubiu: "Ėst duok", jis man "dar turi dubenėlyje". Aš jam vėl: "Čia mažai, ėst duok!", jis man atgal "Dar turi". Skupirdiajus. Iškart viršgarsiniu nuvariau myžti šaliadėžutės. Bet Anas kažkaip savo pelės smegenais susiprotėjo, ką ketinudaryti. Ir užmetė akį į tuliką kaip tik tuo metu, kai pusė grindų jau buvo užtvindyta, o kita pusė kaip tik buvo tvindymo procese. Pamėginau nešt kudašių. Tiesa sakant, gan sėkmingai. Išskyrus pindiulį, kurį Anas spėjo segti man pavymui. Skridau trumpai, bet nemaloniai. Visą naktį kaupiaupyktį ir visa kita. Na, palauk. Išėisi tu į darbą.

Ana, višta, penktadienį pasiėmė noutą ir pasiplovė kažkur trimdienom. Nėr kaip rašyti. Detalės paskui. Kol kas trumpa trijų dienų ataskaita: Primityžau po foteliu. Geras! Primityžau po foteliu. Ech, ge-ras! Primityžau po foteliu. Nusišauk!

Penktadienį nuo pat ryto mokiau ANĄ vaikščiot keturiom, kaip visipadorūs katinai. Palindau po išskleista sofa ir ėmiau dainuot kiekgerklė neša. Išžviegiau "Du gaidelius", "Alyvas" ir "What happened to your love". ANA blaškėsi aplink sofą keturpėsčia ir vapėjo: "Oi, katinėli, ko taip įsimiauksėjai?" Kiek besistengiau, vis tiek kreivaivaikšto, šikną vyzgina ir galvos kailiu grindis šluoja. Tikranevėkšla. Ale bent ėst davė.

O vakar ANA parvilko silkės. Šiaip jau aš žuvies nelabai, bandė man ANIE visokių laišų-erškėtų pakišti - mėšlų mėšlas, žodžiu. Bet dabakažkaip ėmiau ir užsimaniau. Karktelėjau ANAI - mikliai man du gerusšmotus atvanojo. Surijau vienu prisėdimu. O ji, parazitė, pasirodo, sūdyta. Užgėriau kas pirmiausia po snukiu pasimaišė - pienu. Bezdėjautaip, kad boksininkui iš trečio aukšto iš pavydo šiknos gumelė persprogo.

Vakar pasižymėjau. Ilgai ir kruopščiau sumyžinėjau visą smėliukadėžutėje, kol jis nepavirto smirdžia lipnia bala. pasislėpiau už tualetu durų, tykojau. ANAS įėjo į tualetą, o aš per dėžutės kraštaletenom - opssss! Ir visa košė jam ant kelnių. Tikras šūdasvydis. ANAS cypėfalcetu, išbalo ir drebėjo. O man kas? Aš po vonia tupėjau ir krykštavau. Sugalvojau, aga. Už gerą elgesį man reikia išskirti premiją - pliustris pakelius maistelio per dieną. Nes penkių šiaip mažoka. Dabarbeliko tiems pusgalviam išaiškinti visus šio sandėrio privalumus.

Primityžau po foteliu. Geras!

Vakar vakare ANA parsivilko namo - ir puolė mane tąsyti: "Oj, katinėli, kaip tavęs pasiilgau, kaip tu gyveni, ar gražiai elgiesi?" Ašmurkiau ir glaustinėjau, kol ji nenuėjo į tuliką. Vos tik

ji ten - aš posofa, aga. Aišku, kvyké. O po to ji viršutines letenas kažkoku kremuterliojosi. Indelis buvo atidarytas - nu aš ir lyžtelėjau. Pasirodė skanu, sualaviju ir kitais džiaugsmis. Prisirijau tiek, kad visą naktį žagsėjau. ANA plaikstėsi aplink, rovesi kailį nuo makaulės ir vapėjo: "Ach, manokatinėlisapsinuodijo!" Ryte po to kosmetinio šūdo sėdau kakoti - gerai nuėjo, minkštai. Daba žinosiu, kuo Friskies užkasti.

Ryte ANO reikalavau ést. Jis, reiškia, man édalą krauna ir taip paniekiamai: "Ech tu, vargšas giminaiti!" Įsižeidžiau.

Privariau po foteliu. Geras!

Vykdžiau archeologinius kasinėjimus dėžutėje. Kontrolinių mėginių ėmimai, kultūrinių sluoksnių atidengimas, iškasenų-šukių-šiukšlių ekspertizė. Pusdienį prasidulkinau, nieko įdomaus neradau. Net nuotaika dingo. O dar ANIE likusią dienos dalį baubė: "Bliamba, @!# \$, ko vėl visą tuliką apmyžai-apšikai-apkasei? Ir dar šepetėlį sudirbai, galvijau!" Beširdžiai, bejausmiai išgamos.

ANAS vakar atitempė édalo, iškart tris pakelius davė. Aš juos vienuypu gurkt! Ne tai, kad suėdžiau, tiesiog įsiurbiau vienu mauku. ANAS darbandė ėti kukurūzus - pusę stiklainio atmušiau nuo jo teisingamemūšyje. Po to baisiai baubėm. O ANA, višta, rankeles taip nuolankia sudėjo ir kad duos aikčiot: "Ach, katinėlis mums ačiū sako!" Besmegenė neraliuota. Aš gi aiškiu tekstu rékiu: darrrr [censored] duokit! Nedavė. O išplautą kilimėlį jie veltui tualete patiesė, oi veltui.

Primyžau ant kilimėlio. Geras!